

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319200421
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319200421.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Ingrid Kalinákovej v právnej veci navrhovateľa: M. G., narodeného XX.XX.XXXX, bytom C., U. XXXX/X zastúpeného L. W. G., narodenou XX.XX.XXXX, U. XXXX/X, C. proti osobe povinnej : M. G., narodeného XX.XX.XXXX, bytom C., Z. XXXX/X, zastúpeného v konaní JUDr. Michalom Dribňákom, Kpt. Nálepku 440, Medzilaborce, v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní osoby povinnej proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 5Pc/3/2019-155 zo dňa 29.10.2019 takto

rozhodol:

I. Mení rozsudok tak, že zvyšuje výživné zo strany otca pre oprávneného M., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 100,- Eur mesačne, na sumu 130,- Eur mesačne počnúc dňom 31.01.2019 do budúca, ktoré je povinný platiť vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám oprávneného navrhovateľa, čím sa mení rozsudok Okresného súdu Humenné č. k. 19P/402/2016-164 zo dňa 30.06.2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 19P/402/2016-171 zo dňa 07.07.2017 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 16CoP/11/2017-211 zo dňa 28.11.2017.

II. V prevyšujúcej časti návrh zamietam.

III. Zrušuje výživné vo výroku o dlžnom výživnom a v rozsahu zrušenia vec sa vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Navrhovateľ podal návrh na zvýšenie výživného zo strany otca ako osobe povinnej z výživného. Žiadal zvýšiť výživné od podania návrhu na sumu 160,- Eur mesačne z dôvodu, že došlo k podstatnej zmene pomerov na jeho strane oproti pôvodnej úprave výživného. Stal sa študentom denného štúdia na vysokej škole. Osoba povinná z výživného s návrhom na zvýšenie výživného nesúhlasila, respektíve čiastočne. V prípade dohody žiadala neurčiť výživné od podania návrhu. K dohode v priebehu konania nedošlo.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Humenné ako súd prvej inštancie (ďalej ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„Súd mení rozsudok Okresného súdu Humenné č. k. 19P/402/2016-164 zo dňa 30.06.2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 19P/402/2016-171 zo dňa 07.07.2017 a rozsudkom Krajského súdu v

Prešove č. k. 16CoP/11/2017-211 zo dňa 28.11.2017 tak, že zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca M. G., nar. XX.XX.XXXX k navrhovateľovi M. G., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 100 eur mesačne na sumu 140 eur mesačne s účinnosťou od 31.01.2019, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľa.

Zaostalé výživné za obdobie od 31.01.2019 do 29.11.2019 v sume 1251 eur je otec navrhovateľa povinný splácať v 20-eurových mesačných splátkach splatných spolu s bežným výživným od právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok.

V prevyšujúcej časti návrh zamieta“.

3. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 78 ods.1, 2, 3, § 75 ods.1, 2 Zákona o rodine.

4. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že od poslednej úpravy výživného, ktoré bola realizovaná rozsudkom č.k. 19P/402/2016 došlo k zmene pomerov. Z rozsudku ktorým bola naposledy upravená vyživovacia povinnosť otca k synovi M. v sume 100,- Eur mesačne bolo zistené, že v čase rozhodovania o výživnom bol syn M. študentom strednej školy a príjem otca v čase rozhodnutia bol 655,- Eur. Náklady na bývanie v tom čase otec vyčíslil na sumu 260,- Eur mesačne vrátane energií a platil si aj poisťné 20,- Eur mesačne. Poukázal tiež na to, že synovi W., ktorý v tom čase s ním býval v spoločnej domácnosti, dával 20,- Eur týždenne a tiež bol syn W. študentom strednej školy. Matka navrhovateľa v čase tohto rozhodnutia mala príjem za rok 2016 v priemere 697,61 Eur, v januári 2017 bol jej čistý mesačný príjem 843,81 Eur a vo februári 665,92 Eur. Z opisu mzdového listu otca bolo zistené, že otec v súčasnej dobe má za rok 2019 priemerný zárobok 572,- Eur, k tomu poberá čiastočný invalidný dôchodok vo výške 278,80 Eur. Jeho príjem celkom predstavuje 851,- Eur mesačne a oproti sume 665,- Eur, z ktorej vychádzal súd pri určení posledného výživného 100,- Eur mesačne sa teda zvýšil o 186 eur mesačne. Matka detí pracovala v roku 2018 s priemerným zárobkom 769,- Eur a v roku 2019 za tri mesiace z opisu mzdového listu vyplýva, že jej priemerný mesačný zárobok je 772,- Eur. Aj jej príjem sa zvýšil. Príjmy oboch rodičov sa od rozhodnutia súdu, ktorým bola upravená naposledy vyživovacia povinnosť zvýšil približne rovnako. Výrazne došlo k zvýšeniu potrieb na strane M., ktorý sa stal študentom vysokej školy. Študuje v N.. Je odkázaný na výživné, ktoré mu poskytne matka a otec, aby si mohol zabezpečiť potreby, a to najmä bývanie, stravovanie, náklady spojené so štúdiom a ostatné bežné náklady na ošatenie, hygienu, či kultúrne vyžitie.

5. Súd prijal záver, že navrhovateľ preukázal nárast odôvodnených potrieb listinnými dôkazmi, tieto neboli ani rozporované zo strany otca detí, ktorý však tvrdil, že nie je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť vyššie výživné. Výdavky, ktoré sú na strane matky a na strane otca taktiež vzrástli oproti roku 2017, kedy bolo určené naposledy výživné k synovi M. a príjmy vzrástli u oboch rodičov viacej. Súd prihliadol pri určení výživného a zvýšení vyživovacej povinnosti najmä k tomu, že s matkou žijú všetky 4 deti, preto jej výdavky v súvislosti či už s bežným nakupovaním potravín, alebo oblečenia, alebo iných potrieb, ako boli najmä jednorazové výdavky vysoké v septembri 2018 v súvislosti s nástupom M. do školy, na ktorých sa podieľala len sama sú omnoho vyššie, než u otca, ktorý žije sám a hradí si len svoje potreby a súdom určené výživné pre deti.

6. Dlž, ktorý vznikol na výživnom povolil otcovi splácať v 20,- Eur mesačných splátkach práve s prihliadnutím na existenciu vyživovacích povinností, ktorá osoba povinná z výživného má.

III. Obsah odvolania a vyjadrenia k odvolaniu

7. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie osoba povinná z výživného proti výrokom I. a II. rozsudku súdu prvej inštancie. Podľa jeho názoru súd nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Má za to, že výživné v sume 100,- Eur mesačne je postačujúce a nie je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť zvýšené výživné. Má za to, že navrhovateľ poberá prospechové štipendium, bol na vysokú školu prijatý bez prijímacích skúšok a učí sa dobre, taktiež si môže zabezpečiť plnenie svojich výdavkov prostredníctvom brigád. K výdavkom uvádza, že sú nereálne, nevyplýva to ani z predložených dokladov. Výdavky za internát nezodpovedajú realite, bol by schopný plniť vyživovaciu povinnosť navrhovateľovi vo výške 110,- Eur mesačne. Nemá žiadne výdavky na cestovné domov. Ďalej poukazuje na to, že matka nepreukázala výdaje spojené s bývaním, pretože tieto znáša jej sestra. Matka má okrem deklarovaného príjmu aj iné príjmy, je členkou hudobnej skupiny, kde si mesačne zarobí najmenej 150,- Eur. Má ukončené stredoškolské strojnícke vzdelanie, zámočník s maturitou, pracuje v spoločnosti RMR Slovensko na pozícii galvanizér a jeho mesačný

príjem je 572,- Eur v čistom, poberá čiastočný invalidný dôchodok, iný príjem nemá. K výraznej zmene pomerov nedošlo, o čom svedčí aj odpoveď na lustráciu v Sociálnej poisťovni. Jeho výdavky pozostávajú z výživného na 4 detí, celkove v sume 370,- I. mesačne. Výživné na W. platí 100,- Eur, H. 110,- Eur, O. 60,- Eur a M. 100,- Eur. Nemá žiadne nedoplatky na výživnom. Poukazuje na to, že navrhovateľ ho nenavštevuje, nezavola mu, či je zdravý, či mu treba pomôcť, neprejavil o neho žiaden záujem. Navrhuje zmeniť rozsudok a návrh zamietnuť ako nedôvodný a priznať mu náhradu trov konania.

8. K odvolaniu podal písomné vyjadrenie navrhovateľ, ktorý navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny. Uviedol, že súd posudzoval správne možnosti a schopnosti jeho ako povinného. Nepoberá žiadne štipendium, pretože študuje na zahraničnej škole. Nájomné za byt platí matka navrhovateľa. Matka účinkuje v hudobnej skupine len výnimočne. Rodinné prídavky poberá matka. Synovia H. a M. sú internátoch, avšak neznamená, že sa znížila miera ich potrieb. Zotrváva na tom, že výdaje 330,- - 370,- Eur sú reálne, za internát platí 130,- Eur, vreckové 200,- - 250,- Eur, denne to vyjde na 6,- až 8,- Eur v priemere.

9. Osoba povinná z výživného podala vyjadrenie, v ktorom uviedla, že po odchode matky zostal bývať v spoločnej domácnosti syn H., ktorý bol študentom 2.ročníka na vysokej škole a o syna sa staral, matka neprispievala žiadnym spôsobom na výživu H.. Poukazuje na to, že poberá invalidný dôchodok od roku 1996 a pracuje, stretáva sa s O., pričom mu prispieva počas pobytu, keď je O. u neho. Má za to, že len 20 % z príjmu, ktorý otec dosahuje by malo predstavovať výšku výživného na všetky deti.

10. Navrhovateľ v písomnom vyjadrení zo dňa 28.01.2020 k vyjadreniu otca uviedol, že pokiaľ ide o jeho záujem, tak len uvádza, že sa mu neozýva, pretože ani zo strany jeho nevidí nijaký záujem, často sa mu ozve len vtedy, keď potrebuje s niečím pomôcť.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - účastníkom konania v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm.d/,g/ C.s.p.) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 C.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolanie osoby povinnej z výživného je čiastočne dôvodné.

12. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým návrhu plnoletého syna - navrhovateľa na zvýšenie výživného vyhovel čiastočne. Odvolateľ namietá správnosť záverov súdu prvej inštancie vo vzťahu k skutočnému stavu veci a následne prijatému právnomu záveru.

13. Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav veci pre prijatie záveru o potrebe zmeny rozsahu doposiaľ stanoveného výživného. V nadväznosti na uplatnené odvolacie námietky možno konštatovať, že zvýšenie výživného zodpovedá zvýšeným oprávneným potrebám oprávneného schopnostiam a možnostiam povinného, otázna ostáva výška primeraného výživného, ktorá by zodpovedala reálnym možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča, a odôvodneným potrebám oprávneného. Odvolací súd po preskúmaní námietok odvolateľa, zohľadňujúc výsledky dokazovania prijal záver o potrebe zmeny vyživovacej povinnosti avšak v inom rozsahu ako súd prvej inštancie. Svoj záver odôvodňuje nasledovne.

14. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil existenciu dôvodov pre zmenu pôvodného rozsudku o výške výživného v časti týkajúcej sa výživného pre navrhovateľa v zmysle § 78 ods.1 Zákona o rodine a to z hľadiska zmeny pomerov na strane oboch subjektov. O výške výživného rozhodoval podľa ustanovení § 75 Zákona o rodine. Ohľadne skutkových otázok posudzovaných súdom prvej inštancie učinil odvolací súd do určitej miery odlišný záver ohľadne možnosti a schopnosti povinného rodiča čo

v konečnom dôsledku znamená stanovenie odlišnej výšky zvýšeného výživného ako o nej rozhodol súd prvej inštancie.

15. Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu je potrebné mať na zreteli ust. § 230 C.s.p. i ust. § 78 ods. 1 zákona č.36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“). C.s.p. v uvedenom ustanovení určuje, že len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova (prekážka *res iudicata* - veci rozhodnutej). CMP však počíta s prípadmi, keď nie je objektívne možné túto zásadu dodržať, konkrétne ust. § 121 CMP, ktoré umožňuje zmenu rozsudku o výživnom, ak sa zmenili pomery. Za zmenu pomerov možno považovať okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie rozsahu vyživovacej povinnosti (zásada „*rebus sic stantibus*“). Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa alebo na strane povinného rodiča. Takže v prvej fáze konania vždy, ak sa rozhoduje o zmene rozsudkov, ktoré sú citované v ustanovení § 121 CMP, je súd povinný zamerať sa na skúmanie existencie zmeny pomerov oproti času, keď bolo vyhlásené rozhodnutie, ktorého zmena sa požaduje. Pokiaľ ide o zmenu pomerov, tak ak sa mení rozsudok o výživnom, súdu postačuje preukázanie zmeny pomerov akejkoľvek intenzity.

16. Súd pri rozhodovaní o zmene výživného musí vždy vychádzať v prvom rade z posúdenia základného kritéria dôležitého pre rozhodnutie o zmene a to z porovnania všetkých dôležitých okolností pre určenie výživného v čase pôvodného rozhodovania a v čase nového rozhodnutia a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania.

17. Súd prvej inštancie správne porovnáva pomery v čase poslednej úpravy výživného pre plnoletého navrhovateľa, ktorá bola realizovaná rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 19P/402/2016-164 zo dňa 30.06.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 16CoP/11/2017-211 zo dňa 28.11.2017. Zhrnúc tieto zistenia tak možno urobiť záver, že v čase pôvodného rozhodovania bol povinný rodič poberateľom čiastočného invalidného dôchodku, bol zamestnaný a jeho celkový príjem bol vo výške 655,- Eur. Jeho náklady predstavovali náklady na bývanie, výživu, stravu, poisťné. V tom čase s ním býval v spoločnej domácnosti syn W. a vyživovaciu povinnosť mal okrem M. k W., O. a H.. Matka mala rovnako vyživovaciu povinnosť k štyrom maloletým deťom. V čase rozhodnutia jej priemerný príjem bol v roku 2016 697,- Eur, v roku 2017 843,- Eur, v januári a vo februári 655,- Eur. V čase pôvodného rozhodovania navrhovateľ bol študentom strednej školy. Pokiaľ ide o súčasné pomery rodičov, tak matka je zamestnaná. Pracuje v Sociálnej poisťovni. Možno určiť jej mesačný čistý príjem za rok 2018 vo výške 769 (č.l. 54) a za tri mesiace roku 2019 je to suma 772,- Eur (č.l. 58 súdneho spisu). Pokiaľ ide o pomery povinného otca, tak ten ako správne súd zistil jeho príjem predstavuje spolu s invalidným dôchodkom 848,- až 851,- Eur mesačne. Plní vyživovacie povinnosti aj k W., O., H.. Je čiastočne invalidným dôchodcom.

18. Podľa ustanovenia § 62 ods.1,2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

19. Podľa ustanovenia § 75 ods.1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

20. Zákon o rodine pri rozhodovaní o výške výživného vymedzuje kritériá, ako určitý návod pre súd, kombináciou ktorých sa má určiť konkrétna výška výživného. Na strane oprávneného sú to relevantné odôvodnené potreby. Na strane povinného sú to schopnosti, možnosti a majetkové pomery.

21. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na výživu oprávneného. Z charakteru výživného ako dávky zročnej do budúcnosti vyplýva, že nemožno všetky výdavky preukázať, keďže budú vznikať až v budúcnosti.

22. Pokiaľ ide o pomery na strane navrhovateľa, je potrebné súhlasiť so závermi súdu prvej inštancie, že výdaje u oprávneného sa zvýšili a dôvodne, stal sa študentom vysokej školy, študuje v Českej republike. Náklady, ktoré má sú náklady spojené so štúdiom, náklady na ošatenie, hygienu, kultúrne vyžitie. Náklady sú vyčíslené navrhovateľom od 330,- až 370,- Eur mesačne.

23. Porovnávajúc pomery v čase pôvodného rozhodovania a súčasného je potrebné uviesť, že zvýšené výdavky na strane navrhovateľa nastali v súvislosti so štúdiom na vysokej škole, teda ide o náklady na stravu, náklady na bývanie, náklady spojené so štúdiom, pokiaľ ide o nákup pomôcok, potrieb, zostali zachované hygienické, kozmetické náklady. Po dosiahnutí plnoletosti a teda v súvislosti s deklarovanou zmenou podstatnú časť času trávi navrhovateľ už nie v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá uhrádzala všetky plnenia súvisiace s chodom domácnosti, ale žije na internáte a prichádza k matke do spoločnej domácnosti. Je potrebné zhodnotiť, že zo strany matky sa miera poskytovanej osobnej starostlivosti výrazne znížila, plnenie vyživovacej povinnosti na strane matky je možné premietnuť do finančného plnenia zvýšených výdajov, keďže sa znížila miera osobnej starostlivosti.

24. Pre stanovenie výšky sú rozhodujúce aktuálne potreby oprávneného ako jeden z limitujúcich faktorov. Tu síce platí, že povinný rodič môže byť zaviazaný k uspokojeniu potrieb iba v takej miere, v akej to umožňujú jeho pomery, nemožno však naproti tomu uzavrieť, že by tieto potreby mali byť neobmedzené a kritérium pre stanovenie hornej hranice spotrebnej zložky predstavujú iba príjmy, možnosti a schopnosti rodiča. Zohľadniť možno iba odôvodnené potreby, teda také, ktoré slúžia k zabezpečeniu dieťaťa po stránke materiálnej, takže je tam najmä strava, bývanie, oblečenie, zdravotná a sociálna starostlivosť (štúdium, záujmová činnosť) a to v kvalite zodpovedajúcej životnej úrovni jeho rodičov.

25. Odvolateľ rozporuje výšku odôvodnených potrieb, v týchto však odvolací súd nevzhladol nejakú prehnanosť, ide o sumu v priemere 300,- Eur až 370,- Eur, čo nie je prehnané. Najväčším výdavkom sú náklady na bývanie - internát, nákup školských pomôcok a potrieb a náklady na stravu.

26. Z vykonaných dôkazov, ako aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že od času poslednej úpravy vyživovacej povinnosti príjem otca narástol v percentuálnom vyjadrení o 30 %, nepribudla mu vyživovacia povinnosť, stále je poberateľom invalidného dôchodku. V dôsledku plnenia 4 vyživovacích povinností nie je možné konštatovať zvýšenú životnú úroveň na strane povinného. Iba nárast príjmu. Navýšenie príjmu oproti pôvodnému stavu na strane povinného a nárast výdajov na strane oprávneného sú dôvodom pre zvýšenie výživného. Nárast príjmu na strane otca však neodôvodňuje zvýšenie výživného oproti stavu pôvodnému teda zo sumy 100,- Eur o takmer polovicu navýšenia. Narástol príjem otca a zvýšili sa aj jeho objektívne narastajúce nevyhnutné potreby spojené s výživou. Pri hodnotení navýšenia príjmu otca treba prihliadnuť na vyživovacie povinnosti k trom ďalším deťom odkázaným na výživu aj povinného rodiča. Nárastu príjmu otca zodpovedá navýšenie výživného na sumu 130,- Eur mesačne. Nárast príjmu povinného a nárast potrieb oprávneného však musí zohľadniť aj potreby ďalších osôb odkázaných na jeho výživu.

27. Vyživovacie povinnosti, ktoré majú obidvaja rodičia sú vo vzťahu k H., ktorý je študentom Vysokej školy technickej univerzity v G., W. vo veku 18 rokov, O. vo veku 10 rokov a k navrhovateľovi M..

28. Náklady na výživu oprávneného sa zvýšili ale skutočne uspokojovanie potrieb každého oprávneného závisí od možnosti a schopnosti povinného rodiča. Otec napriek tomu, že je čiastočne invalidným dôchodcom pracuje a zabezpečuje príjem zodpovedajúci jeho zdravotnému stavu a možnostiam jeho vzdelania a možnosti na regionálnom trhu práce. Zo strany otca je poskytované plnenie na syna H. vo výške 110,- Eur, ktorý je rovnako študentom vysokej školy v G..

29. Odvolacie námietky dotýkajúce sa príjmu matky okrem príjmu zo zamestnania a platenie nájmu inou osobou nie sú relevantné v danej veci. Matka zabezpečuje rovnako výživu všetkým deťom odkázaným na ňu, zo svojho príjmu poskytuje finančné plnenia všetkým deťom a poskytuje aj osobnú starostlivosť a jej plnenia sú dostatočné.

30. Odvolací súd zároveň skúmal, či výživné na plnoleté dieťa možno priznať cez prizmu kategórie dobrých mravov. Je zrejme, že M. potvrdil, že s otcom v kontakte nie je, iba ak otec mu zavolá a

niečo potrebuje. Vzťahy medzi účastníkmi konania sú narušené, tomu neprispieva ani prebiehajúce súdne konanie. Odvolací súd sa ale domnieva, že všetci účastníci konania majú rovnaký podiel viny na vzniknutej situácii, nie je preto spravodlivé, aby súdne rozhodnutie o nepriznaní výživného šlo len na ťarchu M.. Odvolací súd apeluje na členov rodiny, aby vzájomne pracovali na zlepšení komunikácie a rozvoji vzájomných citových väzieb. Nie je vylúčené, že pretrvávajúci stav a konanie účastníkov konania v budúcnosti bude viesť k vysloveniu priznania výživného v rozpore s dobrými mravmi, nateraz to však preukázané nebolo.

31. Vzhľadom na vyššie opísané zistenia a dôvody považuje za dôvodné odvolací súd stanoviť výživné zo strany otca pre navrhovateľa vo výške 130,- Eur mesačne od 31.01.2019. Za daného stavu odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom rozsahu postupom vyplývajúcim z ust. § 388 v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP (výrok I). V prevyšujúcej časti návrh zamietol (výrok II.).

32. Vo vzťahu k výške dlžného výživného, vzhľadom na zmenu napadnutého výroku o výške výživného nepovažuje doposiaľ zistený skutočný stavu veci za dostatočný, odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok postupom vyplývajúcim z ust. § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. a vec vrátil súd prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1, 2 C.s.p.), (výrok III.) vo vzťahu k dlžnému výživnému.

33. Po vrátení veci je úlohou súdu prvej inštancie zistiť skutočne plnené výživné zo strany otca v rozhodnom období pre spoľahlivé zistenie jeho výšky. Nanovo tak rozhodne o výške dlžného výživného so stanovením doby jeho splatenia aplikujúc ustanovenie § 232 C.s.p.

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).